

[Rager.]

naturligvis ogsaa kræve, at der tages Hensyn til alle Forhold. Jeg vil tillade mig at pege paa, at ogsaa ude omkring i den store Verden har det været som her, at man har beskæftiget sig meget med Løsningen af disse Problemer, og man ser ogsaa, hvorledes store private Kredse rundt om baade her i Landet og andetsteds stadig arbejder med dem og ikke synes at kunne komme til en bedre Løsning. Dette burde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen tage med i Betragtning, naar han fremkommer med sin stærke Kritik.

Der er vel ikke Tvivl om, at der rundt omkring findes enkelte Personer, der hører til dem, man kan betegne som arbejdssky, og det er i alles Interesse, at saadanne Personer ikke kommer til at nyde godt af en Lovgivning, som aldrig har været bestemt for dem. Men hvis man interesserer sig for det og forsøger at faa disse Personer henvist til Arbejde efter Loven om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, saa har man jo Muligheden for at faa dem siet fra. De gør megen Skade, ogsaa fordi de overdrives i Antal og derfor er med til at fremkalde en Kritik, hvis Underbygning i Virkeligheden ikke altid er saa stærk, som det kan synes.

Jeg skal med disse ganske faa Bemærkninger erklære mig villig til ogsaa for vort Partis Vedkommende at deltage i en Udvalgsbehandling angaaende det foreliggende Spørgsmaal.

J. S. Foget: Det har hidtil kun været ret periferisk, man har behandlet Forslaget. Den højtærede Minister var inde paa en regulær Finanslovdebat, hvorunder Ministeren kom med forskellige Bemærkninger, og af disse vil jeg gerne have Lov til at svare paa en enkelt. Den højtærede Minister sagde, at Industrien har maattet betale over 20 pCt. mere for Raastoffer udelukkende for Landbrugets Skyld, og at det i det hele taget var Landbrugets Skyld, at de store Prishævninger var kommet. Maa jeg for det første sige, at man har jo vedtaget en Lov om Priskontrol, og hvis man gennemførte en virkelig effektiv Priskontrol, er jeg ganske overbevist om, at Priserne vilde falde væsentligt.

Men herudover vil jeg med Hensyn til det store Hovedspørgsmaal, som den højtærede Minister her rejser, idet han vil tage Industrien ud af Samfundssammenhængen og hævde, at Industrien lider stærkt under det Hensyn, man maa tage til Landbruget,

at hvis man kunde og vilde drage Landbruget og de Landbruget allernærmest tilknyttede Erhverv ud af Samfundssammenhængen, saa er jeg overbevist om, at Landbruget i Dag vilde have gyldne Tider. Hvis Landbruget havde Ret til at indføre Varer selv for de Varer, som det selv eksporterer, hvis Landbruget ikke skulde betale social Forsorg, forhøjede Renter til Kapitalmagten o. lign., men havde Lov til at administrere det, der nu engang er Landbrugets, saa vilde det i Øjeblikket have en Tid, der nøje kunde sammenlignes med Fortidens rolige og gode Tider.

Det er altsaa ikke Landbruget, man skal klage over, som den højtærede Socialminister stadig gør, og det er falsk Forklaring at ville indbilde Befolkningen, at man af Hensyn til Landbruget maa gøre dit og dat. Nej, det er Landbruget, der maa betale. Det er Landbruget, der altid skal betale; hvad man saa end finder paa, til sidst falder det dog tilbage paa Landbruget. Derfor er det at vende Forholdet paa Hovedet, naar den højtærede Minister taler om, at det kun er for Landbrugets Skyld, at Priserne maa forhøjes paa Industrivarer, at vi i det hele taget lever under saa høj en Priskonjunktur, som vi lever.

Maa jeg til det Spørgsmaal, der her er til Debat, have Lov til at sige, at jeg har den Opfattelse, at dette at være arbejdsløs er noget nær det værste, der kan ramme et Menneske. Den Følelse, at der ikke er Brug for en noget Sted, staar for mig som den værste Forbandelse, der kunde ramme nogen. Jeg er af den absolutte Opfattelse, at denne min Mening deles af største Parten af de arbejdsløse, men der er brodne Kar i alle Lande, og der gives bevisligt ogsaa i vort Land en bestemt Stab af Personer, der skyer enhver Form for Arbejde, og som benytter alle Kneb for at undgaa Arbejde. Derfor er det sociale Spørgsmaal saa vanskeligt, som det er. Man vil gerne hjælpe dem, der uforskyldt er kommet i Nød, men man vil lige saa gerne have de professionelle Samfundssnyltere til at lære, hvad ærligt Arbejde er, og i Bestræbelserne for begge disse Formaal kan man let komme til at gøre den ene Uret eller hvad der er endnu lettere og afføder knap saa megen Kritik, lade Samfundssnylterne nyde de Goder, der faktisk er tiltænkt de arbejdsvillige.

Naar man nu skal tage Stilling til det Spørgsmaal, som Venstre her har rejst, og tager Hensyn til, at her kun er Tale om de unge ugifte, saa maa man give Partiet Ret i, at vi paa Landet ofte harmes over,